

DA

DA

DA

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 25.5.2010
KOM(2010)253 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

**STATUSRAPPORT OM DET INDRE EUROPÆISKE MARKED FOR
ELEKTRONISK KOMMUNIKATION I 2009 (15. RAPPORT)**

SEK(2010)630

1. INDLEDNING

Denne meddelelse vedrører den markeds- og reguleringsmæssige udvikling i sektoren for elektronisk kommunikation i 2009¹.

Det nuværende EU-regelsæt har medbragt fordele for Europas borgere i form af innovative elektroniske kommunikationstjenester til stadig mere overkommelige priser, men der er endnu en række alvorlige hindringer, der skal overvindes. Der er stadig problemer med de nationale tilsynsmyndigheders uafhængighed og effektivitet. De store forskelle i engros- og detailpriserne på tværs af medlemsstaterne kan ikke begrundes ud fra markedernes særlige kendetegn alene, men skyldes også forskellige måder at gribe reguleringen an på. For eksempel er engrosprisen for opkaldsterminering i mobilnet i de medlemsstater, der har de fem højeste takster, i gennemsnit 2,5 gange højere end i de medlemsstater, der har de fem laveste takster. Tilsvarende er den gennemsnitlige detailpris for mobilsamtaler pr. minut i gennemsnit næsten fire gange højere i de medlemsstater, der har de fem dyreste takster, end i de medlemsstater, der har de fem billigste takster. Disse forskelle forværres af, at der ikke tages skridt til at rette op på skævhederne i tide på en sammenhængende, klar og forudsigelig måde, samt af tilsynsmyndighedernes manglende evne til at gribe ind over for nye teknologiske og markeds-mæssige tendenser. Forbrugere og virksomheder står stadig over for 27 forskellige markeder, og kan derfor ikke udnytte det økonomiske potentiale i et indre marked.

Elektroniske kommunikationsmarkeder som taletelefoni er ved at modnes, og væksten i sektoren begynder at aftage. En holdbar vækst fremover vil kræve yderligere tjenesteinnovation og nye forretningsmodeller. Det er absolut nødvendigt, at sektoren nu tager skridtet ind i den næste generation af systemer og tjenester med dens nye muligheder og udfordringer. Denne overgang kræver, at der investeres betydeligt i at øge både fast- og mobilnettenes kapacitet.

Den 19. maj 2010 vedtog Kommissionen som led i Europa 2020-strategien² en digital dagsorden³ med en række strategiske tiltag, der skal sætte skub i den digitale økonomi, stimulere overgangen til højhastighedsnet og -tjenester og styrke det indre onlinemarked. Disse tiltag skal ledsages af sammenhængende reguleringsmetoder og effektiv håndhævelse af foranstaltningerne. Desuden skal det reviderede regelsæt⁴, der trådte i kraft den 19. december 2009, omsættes korrekt i national ret og anvendes rettidigt af medlemsstaterne.

2. MARKEDSUDVIKLINGEN

Sektoren klarede sig igennem den økonomiske afmatning i 2009, men det bliver en stor udfordring at skabe vækst fremover på traditionelle markeder som fast- og mobilnettalettelefoni på grund af markedernes modne karakter. Den hurtige vækst siden liberaliseringen er taget af i de senere år, og de stigende indtægter fra datatjenester kompenserer endnu ikke for faldet i indtægterne fra taletelefoni.

¹ Medmindre andet fremgår, beskriver rapporten situationen pr. 31. december 2009, mens markedsoplysningerne gælder pr. 1. oktober 2009.

² KOM(2010) 2020.

³ En digital dagsorden for Europa.

⁴ EUT L 337 af 18.12.2009.

De økonomiske forhold lagde en dæmper på forbruget. Omfattende besparelser kombineret med faktorer som forretningsmodeller baseret på produkter med fast takst sørgede dog for fortsat rentabilitet. Der blev investeret mindre, og hovedsagelig i de faste net. I de fleste lande er investeringerne i næste generation af accesnet stadig begrænsede, selv om de stimuleres af konkurrencen på kabelnet og lokale myndigheders investeringer. Selv om det kan blive svært at nå op på de tidligere vækstrater igen, er der gode udsigter til at opnå positive vækstrater i 2010/2011, takket være opsvinget i bruttonationalproduktet og det stigende forbrug.

I 2008 beløb indtægterne i sektoren for elektronisk kommunikation sig til 351 mia. EUR i EU, hvilket svarer til omkring halvdelen af den samlede ikt-sektors indtægter. Syv af verdens ti største teleselskaber er europæiske. Af indtægterne i den elektroniske kommunikationssektor stammer 43 % fra fastnettaletelefoner og internetadgang via faste net (herunder datatjenester til erhvervskunder), 47 % fra mobiltjenester (tale og data) og de sidste 10 % fra betalings-tv⁵. Ifølge Det Europæiske Observatorium for Informationsteknologi (EITO) lå væksten i 2009 tæt på nul (se tabel 1):

Tabel 1

	Vækstrate	Andel af teletjenesteindtægterne
Fastnettaletelefoner og internetadgang og -tjenester	-2,5%	36%
<i>fastnettaletelefoner</i>	-6,3%	24%
<i>Internetadgang og -tjenester</i>	5,6%	12%
Mobiltaletelefoner og -datatjenester	0,6%	47%
mobiltaletelefoner	-1,8%	36%
mobildatatjenester	9,3%	11%
Datatjenester til erhvervskunder	0,6%	7%
Betalings-tv	11,7%	10%
Teletjenester i alt (Bæretjenester)	0%	100%

Kilde: EITO, 2009.

Bredbånd

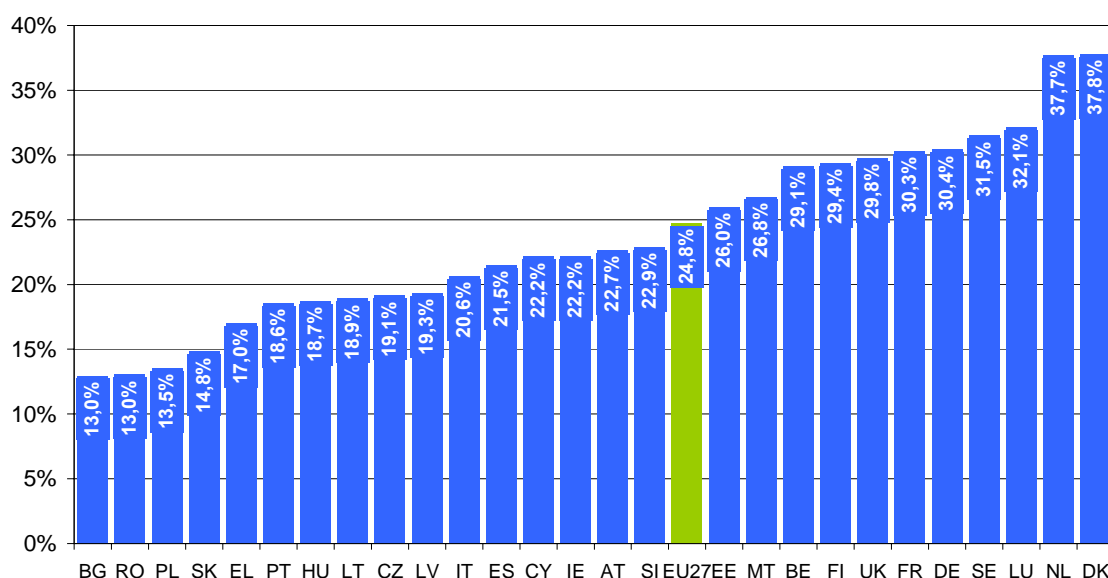
I 2009 var nogle af medlemsstaterne (bl.a. Nederlandene og Danmark) førende på verdensmarkedet med hensyn til dækning. Den gennemsnitlige dækningsgrad for faste bredbåndsnet nåede 24,8 %⁶, hvilket udgør en stigning på to procentpoint sammenholdt med tallene fra det foregående år, selv om væksten er aftaget med mere end en tredjedel.

⁵ Indtægterne fra betalings-tv omfatter de samlede abonnementsindtægter fra betalings-tv-kanaler og tjenester (dvs. særkanaler og satellit-, kabel-, ADSL- og jordbaserede pakker).

⁶ Dækningsgraden er baseret på befolkningstallet den 1. januar 2010.

Figur 1

Bredbåndsdækningen, januar 2010

De fleste bredbåndslinjer er baseret på xDSL-teknologier. Udbredelsen af højkapacitetsbredbånd er stadig begrænset; omkring en fjerdedel af linjerne yder mere end 10 megabit (Mb/s). Europa er bagud med hensyn til næste generation af accesnet. Linjer, der er baseret på lyslederteknologi til ejendomme⁷, udgør kun mellem 1,8 % og 5 % af alle faste bredbåndslinjer, hvilket er et tegn på, at der er behov for at forbedre vilkårene for udbredelsen af næste generation af accesnet (NGA). Detailpriserne er faldet, i det væsentlige som følge af opgraderinger af hastigheden og pakkeløsninger (bundtning) til en fast takst.

Fra juli 2003 faldt markedsandelen for de etablerede operatører på markedet for faste bredbåndsforsyninger, og har nu stabiliseret sig på 45 % (48,3 % når videresalg medregnes). I nogle lande genvinder de etablerede operatører imidlertid markedsandele. Den ubundtede adgang til accessnettet er steget (73,7 % af de nye markedsdeltageres DSL-linjer, en stigning fra 69,2 % i januar 2009), navnlig på bekostning af videresalget, som faldt fra 12,9 % af de nye markedsdeltageres DSL-linjer i januar 2009 til 9,4 % i januar 2010. Et ubundet accesnet giver de nye markedsdeltagere mulighed for at tilbyde "triple play"-tjenester, herunder tv over IP.

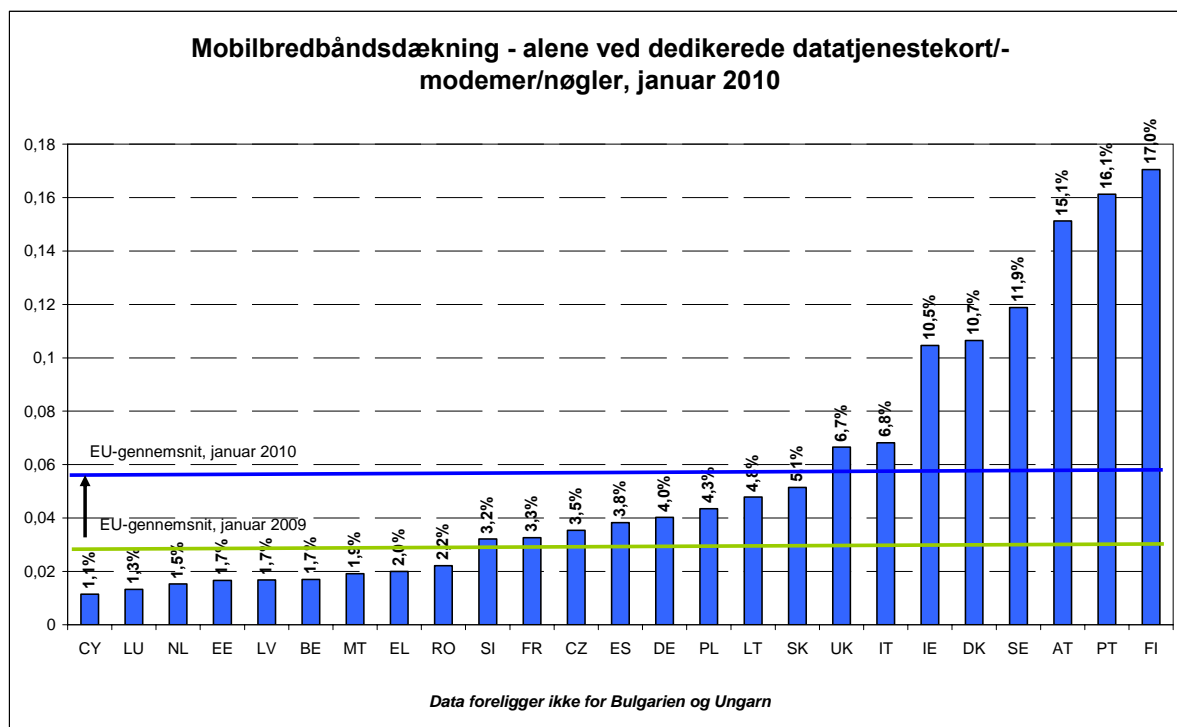
Mobiltjenester

Mens en stor del af væksten de seneste år kan tilskrives mobilkommunikation, befinder denne sektor sig nu ved en korsvej. Andelen af taletjenester, som udgør 80 % af de samlede mobilindtægter, falder med hensyn til trafikmængde til fordel for datatjenester, hvilket lægger et stort pres på netværkskapaciteten. Indtægter fra mobilt internet udgør kun 4 % af de samlede indtægter fra mobiltjenester. Den gennemsnitlige dækning af dedikerede

⁷ Herunder lyslederteknologi til hjemmet (FTTH) og til bygningen (FTTB), kombineret med lokalnet (LAN), men uden de såkaldte VDSL-teknologier (Very high Bit Rate DSL).

mobilbredbåndskort stiger hurtigt: dækningsgraden er på 5,2 % sammenholdt med 2,8 % i januar 2009 (figur 2). I Finland, Portugal og Østrig er dækningsgraden større end 15 %. Konvergens er blevet en realitet, og mobiltjenesteoperatørerne tilpasser deres forretningsmodeller, efterhånden som nye aktører såsom udbydere af internettjenester og producenter kommer ind på mobilbredbåndsmarkedet.

Figur 2

3. DE LOVGIVNINGSMÆSSIGE RAMMER

De institutionelle rammer

De nationale tilsynsmyndigheders uafhængighed

De nationale tilsynsmyndigheders uafhængighed er afgørende for at sikre en retfærdig og effektiv lovgivning. Nødvendigheden af at sikre en effektiv strukturel adskillelse af medlemsstaternes reguleringsfunktioner fra aktiviteter, der er knyttet til ejerskab af eller kontrol over operatørerne, har givet anledning til de verserende traktatbrudsprocedurer mod Letland, Litauen og Rumænien.

Afskedigelsen af lederne af de nationale tilsynsmyndigheder har medført, at Kommissionen måtte indlede procedurer mod to medlemsstater (Rumænien og Slovakiet) og undersøge afskedigelseskriterierne i Slovenien. Det ændrede regelsæt kræver, at medlemsstaterne sikrer, at lederen for den nationale tilsynsmyndighed kun kan afskediges, hvis vedkommende ikke længere opfylder de krav om udførelsen af vedkommendes opgaver, der stilles i henhold til allerede gældende national ret. Kommissionen vil fortsat fokusere på disse problemer under forberedelsen af gennemførelsen af det ændrede regelsæt.

De nationale tilsynsmyndigheders beføjelser og ressourcer

EU-Domstolen har fastslået, at de nationale tilsynsmyndigheder skal have alle de nødvendige beføjelser til at varetage deres opgaver⁸.

Det ændrede regelsæt kræver, at de nationale tilsynsmyndigheder råder over passende finansielle og personalemæssige ressourcer til at udføre de opgaver, de er blevet tildelt. I flere medlemsstater medfører den vanskelige økonomiske situation endnu flere problemer med hensyn til at sikre de tilstrækkelige ressourcer. Selv om de fleste nationale tilsynsmyndigheder tilsyneladende har tilstrækkelige ressourcer til at udføre deres reguleringsopgaver, blev der rapporteret om knappe ressourcer i flere medlemsstater.

Klager

Adgangen til en effektiv domstolsprøvelse af de nationale tilsynsmyndigheders afgørelser er en grundlæggende rettighed for alle de berørte parter. Som følge af EU-Domstolens fortolkning af "berørte parter"⁹ er der rapporteret om ændringer af den hidtidige praksis. I Østrig involverer de nationale tilsynsmyndigheder nu alle de relevante interessenter i markedsanalysen. I Sverige giver lovgivningen alle markedsaktørerne og brugerne ret til at klage over de nationale tilsynsmyndigheders afgørelser.

Den tid og de ressourcer, der bruges på klagerne, er stadig en stor udfordring for en effektiv lovgivning og for retssikkerheden. Dette er tilfældet i f.eks. Belgien, Grækenland, Luxembourg, Polen, Portugal, Sverige og Det Forenede Kongerige. I nogle tilfælde er tilsynsmyndighederne bekymret for, at antallet af klager og tvister påvirker deres arbejdsplan.

Reguleringsmæssige foranstaltninger

Markedsanalyse og afhjælpende foranstaltninger¹⁰

Mens nogle nationale tilsynsmyndigheder har gjort fremskridt med de regelmæssige markedsanalyser og/eller har løst de centrale flaskehalsproblemer med mere effektive foranstaltninger, der er tilpasset næste generation af systemer og tjenester (f.eks. adgang til ubundtede lyslederacesnet i Nederlandene), har andre tilsynsmyndigheder været mindre effektive (f.eks. Belgien og Luxembourg). Rumænien og Bulgarien har på trods af fremskridt endnu ikke afsluttet den første runde markedsanalyser. I nogle tilfælde er foranstaltningerne forældede, når de endelig bliver tilgængelige, f.eks. ATM bitstream i Tyskland. Foranstaltningernes manglende klarhed forsinker yderligere anvendelsen heraf, og giver anledning til tvister, som yderligere forbruger tilsynsmyndighedernes ressourcer.

Ud over EU-høringsordningen anvender Kommissionens sine gennemførelsesbeføjelser ved at vedtage henstillinger med henblik på at styrke en ensartet regulering. Kommissionens styrkede rolle hvad angår foranstaltninger og den nye institutionelle struktur, der er fastlagt i det ændrede regelsæt, skal udnyttes effektivt for at fremme ensartetheden. Det er navnlig væsentligt, at Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation (BEREC) handler rettidigt.

Bredbånd

⁸ Sag C-424/07.

⁹ Sag C-426/05.

¹⁰ Jf. endvidere meddelelse om markedsanalyser i henhold til EU's rammebestemmelser (3. rapport).

Konkurrencen på bredbåndsmarkedet er for nylig stagneret og ovenikøbet aftaget i nogle medlemsstater. Dette skyldes til dels, at foranstaltningerne ikke er blevet håndhævet effektivt og rettidigt. I nogle tilfælde er vigtige adgangsprodukter kun for nylig blevet tilgængelige, f.eks. rå DSL i Tjekkiet, Cypern og Slovenien, eller bitstream i Slovakiet. De relevante standardtilbud, som f.eks. ADSL eller VDSL er indimellem forsinket (f.eks. i Italien, Tyskland, Belgien, Bulgarien eller Luxembourg).

Den aktuelle markedsudvikling mod bundtede produkter påvirker i væsentlig grad konkurrencedynamikken og skaber yderligere reguleringsmæssige udfordringer for de nationale tilsynsmyndigheder. Det er nødvendigt at undersøge, i hvilket omfang accesprodukterne på engrosniveau giver alternative operatører mulighed for at konkurrere med de etablerede operatørers bundtning på detailniveau.

Mens nogle nationale tilsynsmyndigheder har medtaget lyslederteknologi i engrosmarkedet for bredbånd og har indført forpligtelser (f.eks. Nederlandene, Finland, Letland og Estland), har andre udelukket lyslederteknologi fra markedet, eller har ikke reguleret området (f.eks. Frankrig, Tyskland, Italien, Cypern, Grækenland, Luxembourg og Sverige). Nederlandene har givet ubundet adgang til lyslederaccesnet. Nogle nationale tilsynsmyndigheder har differentieret foranstaltningerne, alt efter om der er tale om lysleder- eller kobbernet (f.eks. Estland, Nederlandene og Finland).

For at øge udbredelsen af næste generation af accesnet er der truffet lovgivningsmæssige foranstaltninger (f.eks. i Portugal, Østrig, Frankrig og Slovenien) for at lette adgangen til fysisk infrastruktur og til delt anvendelse af faciliteter. Hertil kommer, at mange nationale tilsynsmyndigheder har pålagt de etablerede selskaber at give adgang til passive infrastrukturer for at lette de alternative aktørers brug af netværk (f.eks. Danmark, Grækenland, Estland, Slovenien, Portugal, Tyskland, Frankrig og Spanien). Foranstaltninger med hensyn til intern ledningsføring er blevet truffet i form af symmetriske forpligtelser i Frankrig, Portugal og Spanien.

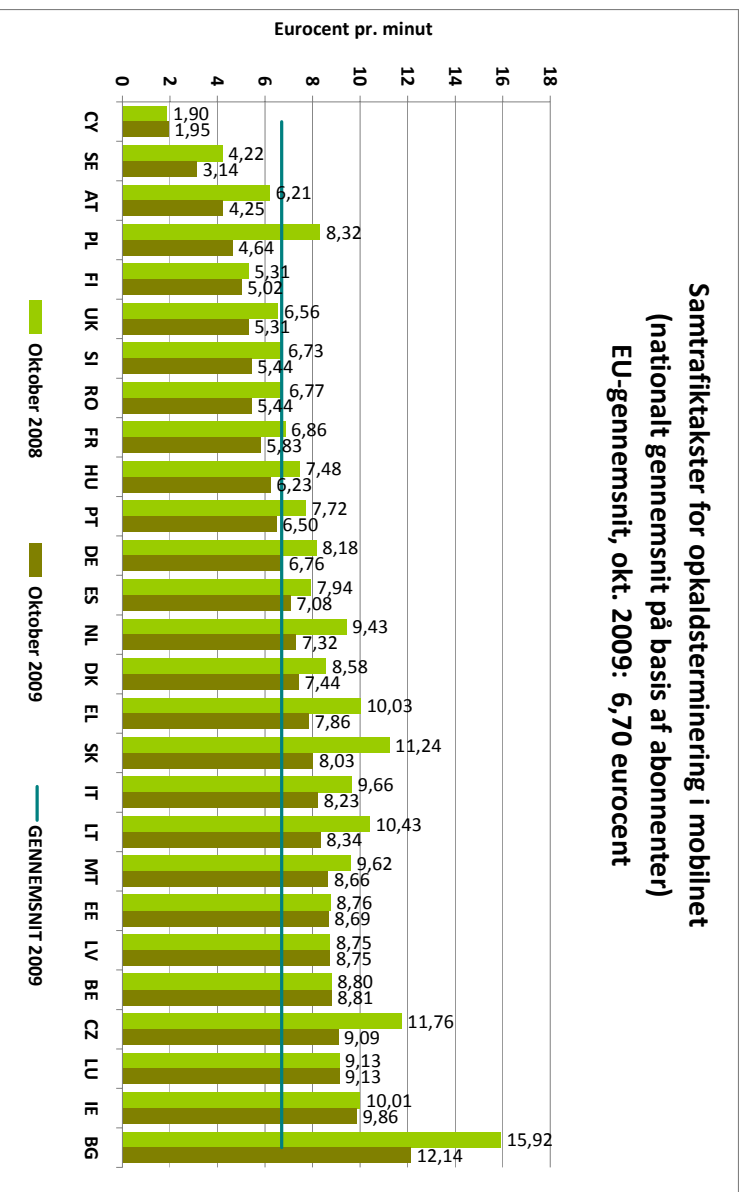
En større grad af ensartethed, gennemsigtighed og retssikkerhed er nødvendig, for så vidt angår reguleringsforanstaltninger som dem, der vedrører overgangen fra kobber til lysledere. Til dette formål vil Kommissionen vedtage en henstilling om reguleringen af næste generation af accesnet i løbet af 2010.

Mobiltjenester

Mobiltermineringstaksterne faldt fortsat (med 18,4 % sammenholdt med 14,8 % i 2008), men der er stadig store forskelle mellem medlemsstaterne (figur 3). Taksterne er lavest i Cypern (1,95 eurocent), mens Bulgarien ligger højest (12,4 eurocent). Mobiltermineringstaksterne er stadig høje sammenholdt med samtrafiktaksterne på de faste net. Forskellene på lovgivningen om termineringstakster fordrejer konkurrencevilkårene og hindrer udviklingen af det indre marked. Derfor vedtog Kommissionen en henstilling om regulering af fastnet- og mobiltermineringstakster i EU¹¹. Der er forventninger om yderligere fald i taksterne, når de nationale tilsynsmyndigheder gennemfører henstillingen.

¹¹ EUT L 124 af 20.5.2009, s. 67.

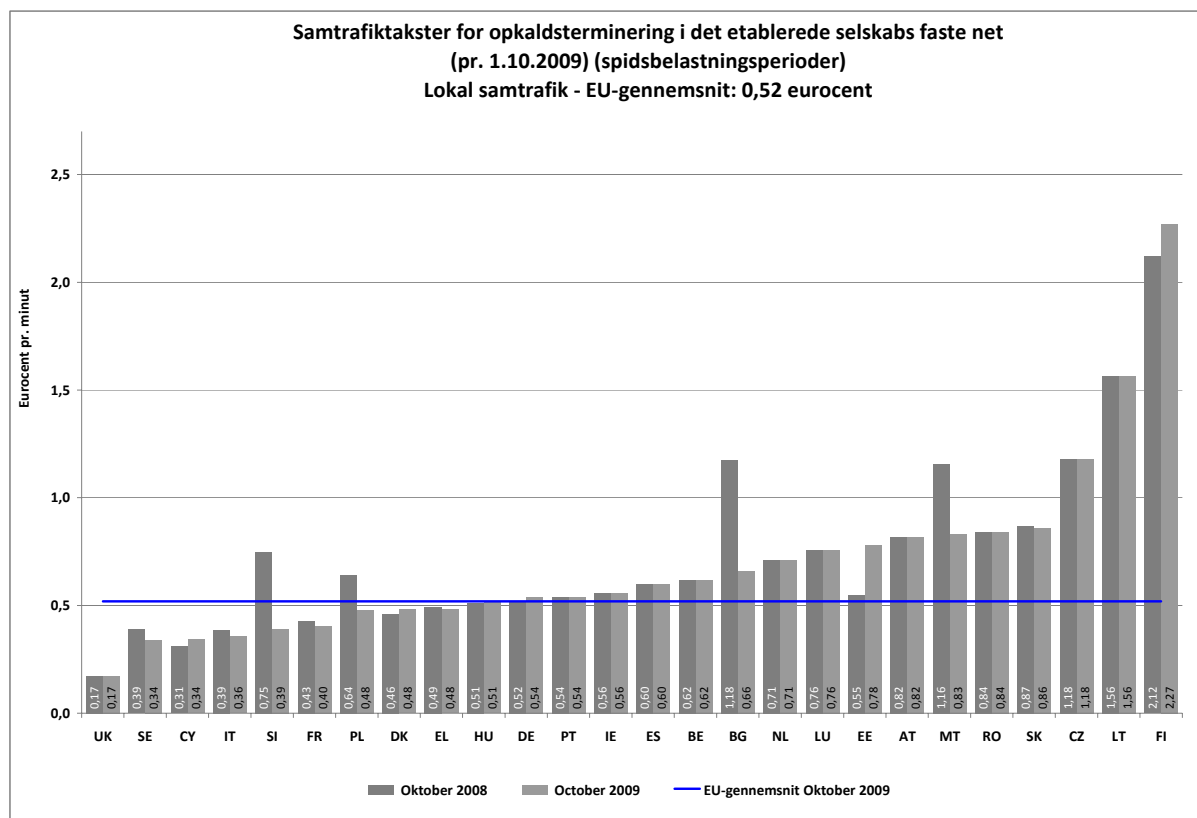
Figur 3

Fastnettjenester

Detailmarkedet for taletelefoni blev yderligere dereguleret i Det Forenede Kongerige, Slovenien, Nederlandene, Malta, Spanien, Østrig og Tyskland. Reguleringen af detailmarkedet for lejede kredsløb blev trukket tilbage i Finland, Tyskland, Tjekkiet og Italien. På engrosniveau blev der dereguleret på markederne for transittjenester (Sverige, Spanien og Tyskland) samt på markedet for centralsegmenter af lejede kredsløb (Italien, Polen og Spanien). De nationale tilsynsmyndigheders indsats på området for fastnetterminering har medført et lille fald i de gennemsnitlige fastnettermineringstakster. Disse takster er dog stadig forskellige (figur 4).

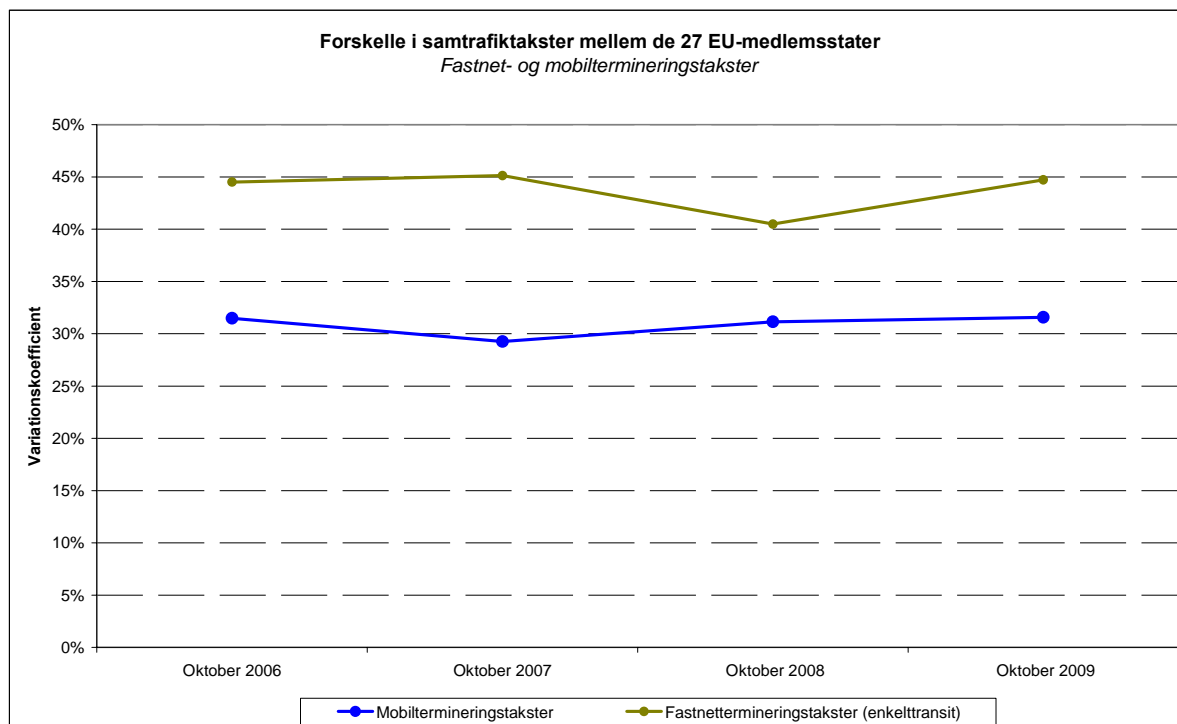
Figur 4¹²

Forskellene på termineringstaksterne mellem medlemsstaterne (figur 5) er ikke blevet mindre de seneste år. Variationen i taksterne for fastnetterminering er en smule stigende.

¹² Lokal samtrafik: ikke relevant for Letland.

Figur 5¹³

Frekvensforvaltning

Digitaliseringsdividende

Som reguleringsindgreb anbefaler Kommissionen på kort sigt at afslutte omstillingen fra analog til digital udsendelse af radio og tv-programmer senest den 1. januar 2012 og opstille harmoniserede betingelser for anvendelsen af delbåndet 790-862 MHz¹⁴. Der er behov for samordnede foranstaltninger for at stille de frigjorte frekvenser til rådighed for andre tjenester. Dette vil give ikke mindst til bredbåndsnetoperatører mulighed for at skaffe sig værdifulde frekvensressourcer, hvilket dernæst forventes at øge konkurrencen inden for udbuddet af bredbåndstjenester.

Flere medlemsstater har vedtaget strategiske beslutninger om anvendelsen af digitaliseringsdividenden, og nogle har meddelt, hvordan de påtænker at anvende den. I Tyskland, Det Forenede Kongerige og Sverige vil der bl.a., angiveligt i 2010, blive afholdt auktioner over de frigjorte frekvenser. Danmark har allerede meddelt, at digitaliseringsdividenden vil blive anvendt til andre formål end tv-transmission, navnlig til mobilt bredbånd, og Frankrig har lignende planer.

Liberalisering på frekvensområdet

Flere medlemsstater har gjort tiltag mod at basere deres praksis for frekvensforvaltning på markedsvilkår. Det ændrede GSM-direktiv¹⁵ indfører nye, trådløse tjenester i 900 MHz-båndet, først og fremmest UMTS-tjenester. Mange medlemsstater har truffet konkrete

¹³ Variationskoefficienten er forholdet mellem standardafvigelsen og middelværdien.

¹⁴ KOM(2009) 586 og K(2009) 8287.

¹⁵ EUT L 274 af 20.10.2009, s. 25.

reguleringsforanstaltninger for at gøre det muligt at udnytte frekvensbåndene 900 MHz og 1800 MHz til tjenester, som benytter sig af andre teknologier end GSM-teknologien.

Mobile satellittjenester

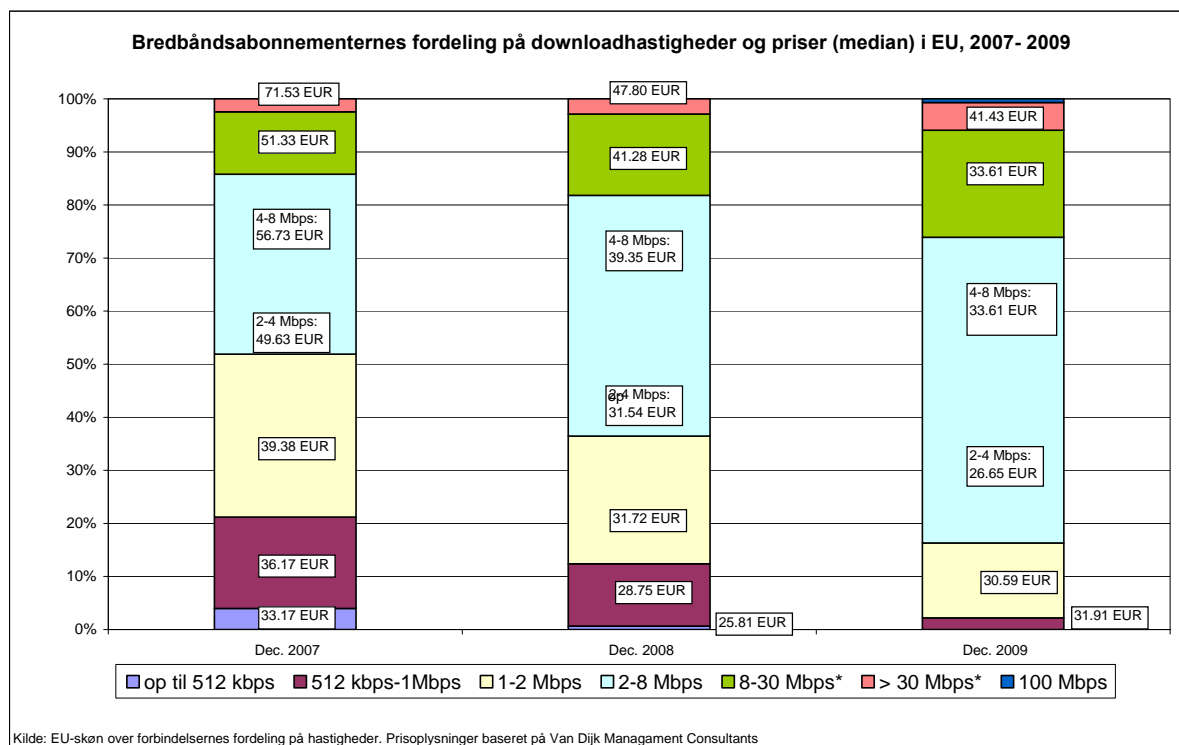
Efter Europa-Parlamentets og Rådets beslutning¹⁶ om udvælgelse af og udstedelse af tilladelser til systemer, som leverer mobile satellittjenester, blev der gennemført en udvælgelsesprocedure i maj 2009. Følgelig blev to operatører udvalgt til at levere tjenesteydelser. Medlemsstaterne skal hurtigt sørge for at give tilladelse til og overvåge udviklingen af disse systemer.

4. FORBRUGERSPØRGSMÅL

Bredbåndshastigheder og priser

De fleste bredbåndslinjer i Europa har en hastighed på over 2 Mbps, og antallet har været stigende (figur 6). Detailpriserne for bredbånd er faldet, dog i mindre grad end det foregående år. Brugere får i større omfang hurtigere internetadgang til de samme priser.

Figur 6

Priser på mobiltjenester

Roamingforordningen¹⁷ har sænket roamingpriserne væsentligt og forbedret takstgennemsigtigheden for mobiltelefonbrugere, som rejser i EU.

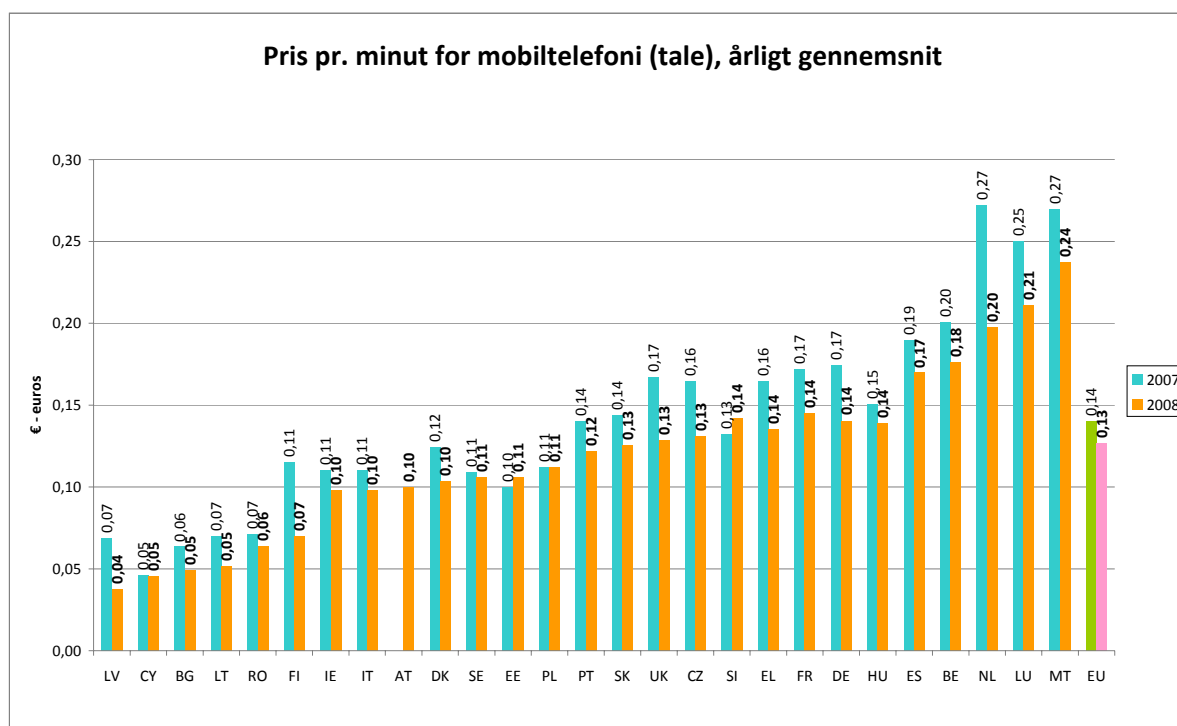
Den gennemsnitlige pris per minut for mobilkommunikation faldt fra 0,14 EUR i 2007 til 0,13 EUR i 2008. En større konkurrence styrket af en mere effektiv regulering af

¹⁶ EUT L 172 af 2.7.2008, s. 15.

¹⁷ EUT L 167 af 29.6.2009, s. 12.

termineringstaksterne har medført en vækst i mængden af tilbud til fast takst, som får detailprisen til at falde. De største procentvise fald fandt sted i Finland og Letland (figur 7), men priserne varierer stadig meget, fra 0,04 EUR i Letland til 0,24 EUR i Malta. Disse forskelle kan ikke forklares alene ud fra særlige markedsforhold, hvilket viser, at der endnu ikke er et indre marked.

Figur 7

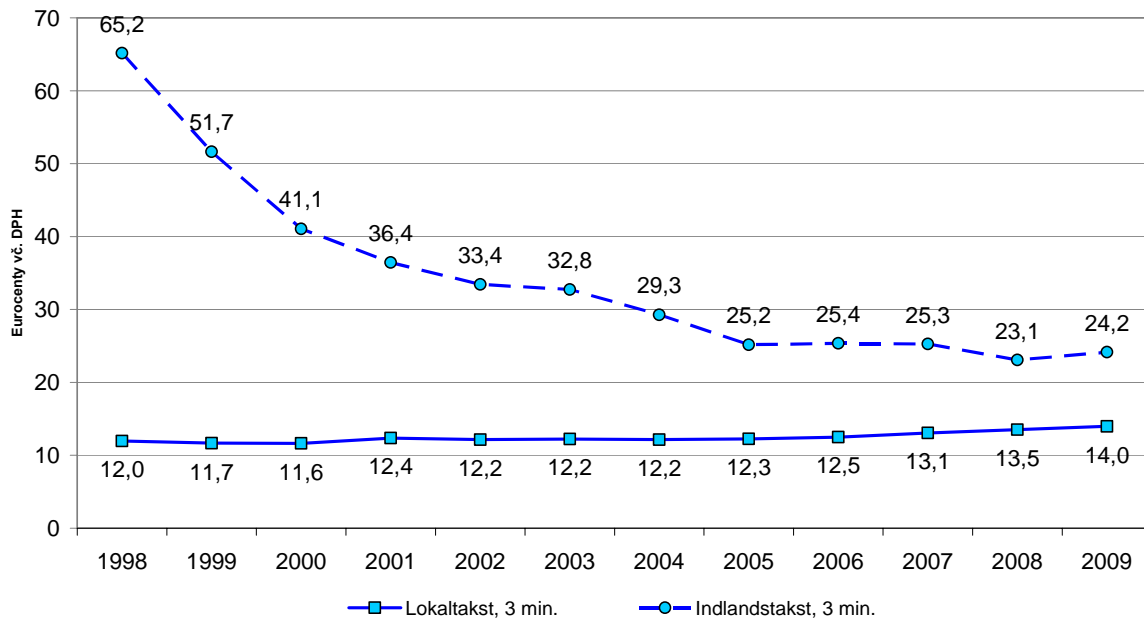
Priser på fastnetjenester

Taksterne for fastnettaletalefoni steg i 2009. På trods af en generel udvikling med faldende priser de seneste ti år steg prisen på 3-minutters lokalsamtaler med 3,7 % i 2009¹⁸, og 3-minutters indlandssamtaler steg med 4,8 %. 10-minutters lokalsamtaler steg en smule med 0,5 %, mens 10-minutters indlandssamtaler steg med 4,1 % (figur 8). Siden 2007 er detailpriserne på lokalsamtaler divergeret yderligere, og forskellene i priserne på indlandssamtaler er ikke faldet med tiden (figur 9 og 10).

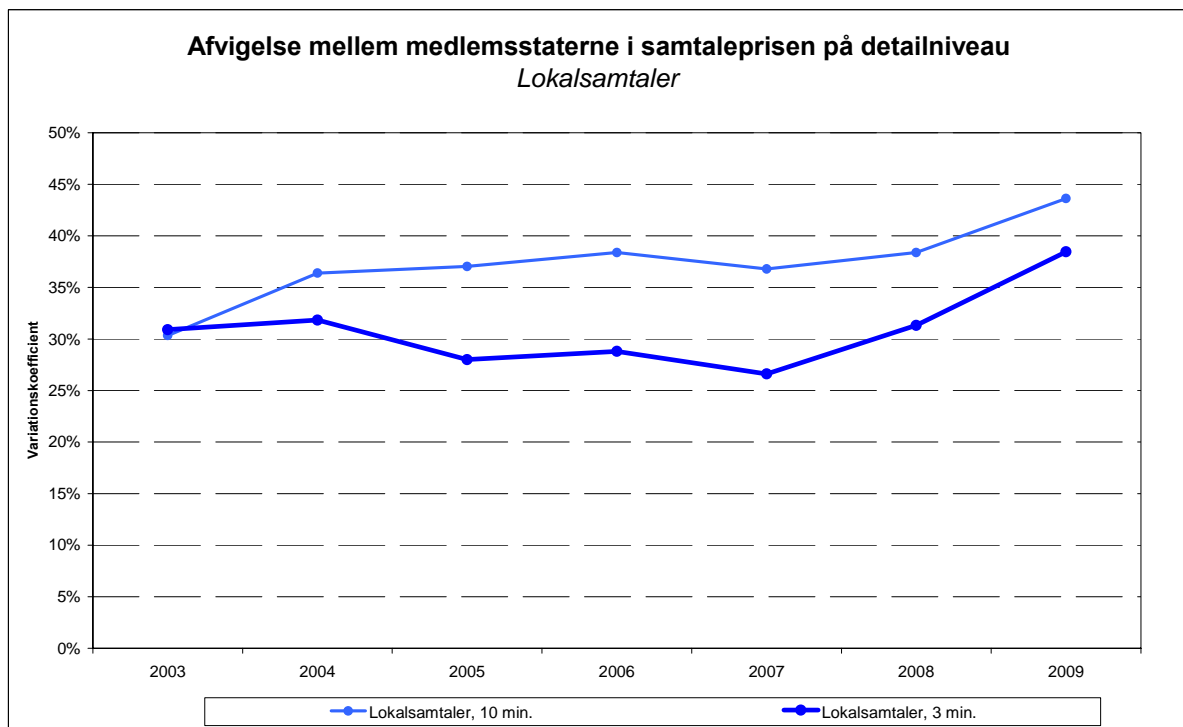
Figur 8

¹⁸ OECD-metodologi.

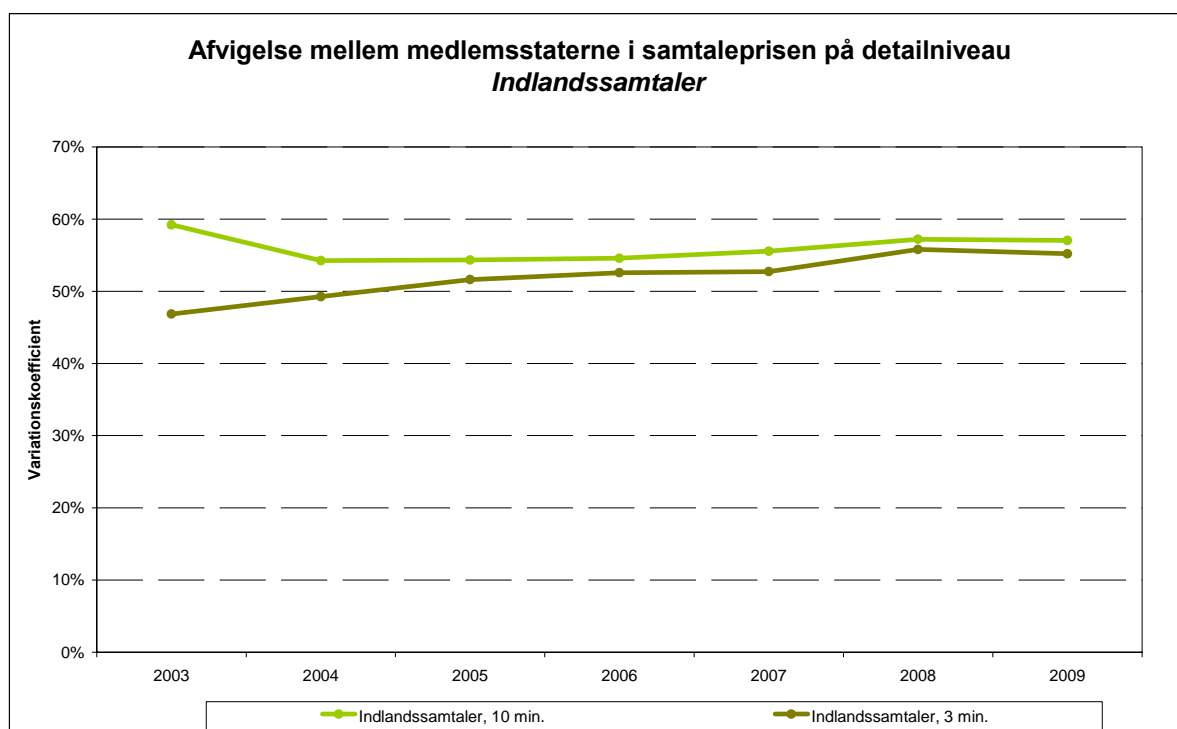
**Prisen på lokal- og indlandssamtaler
EU-27, vægtet gennemsnit**

Figur 9

Figur 10

Gennemskuelige takster

Flere medlemsstater styrkede gennemsigtigheden gennem ny lovgivning (f.eks. Rumænien, Portugal, Frankrig, Det Forenede Kongerige, Spanien, Litauen, Polen, Ungarn og Slovenien).

Nogle medlemsstater styrkede forpligtelserne vedrørende gennemsigtighed, adfærdskodekser eller prislofter for takster for særtjenester og tillægstjenester.

Hvad angår kvaliteten af tjenesteydelsen, blev der mest fokuseret på internettjenesterne, navnlig bredbåndshastighederne. Nogle nationale tilsynsmyndigheder (f.eks. Danmark, Letland og Grækenland) fortsatte med at udvikle it-redskaber, som giver slutbrugerne mulighed for at teste deres faktiske bredbåndshastighed.

Det ændrede regelsæt styrker yderligere kravet om gennemsigtige oplysninger om priser og vilkår for tjenesteydelserne.

Forsyningspligt

De foranstaltninger, der er truffet med hensyn til forsyningspligten, er todelte. For det første gennemførte medlemsstaterne nye udpegelsesprocedurer for nogle eller alle elementerne i de eksisterende forsyningspligt. For det andet overvejede medlemsstaterne i stigende grad at indarbejde bredbåndstjenester i sættet af forsyningspligttydelser. I en række medlemsstater bliver forsyningspligttydelser stadig leveret i henhold til en overgangsordning eller via lovgivning uden en udpegelsesprocedure. Kommissionen har fremhævet behovet for hurtigt at gennemføre udpegelser. Selv om antallet af anmodninger om kompensation er stigende, er finansieringsordningen for forsyningspligttydelser ikke blevet aktiveret i de fleste medlemsstater. Som følge af administrative forsinkelser, retssager eller opdateringer af metoder for beregning af nettoomkostninger er det kun Frankrig, Tjekkiet og Rumænien som har indført kompensation gennem en forsyningspligtfond.

Flere medlemsstater har slækket på forpligtelserne vedrørende tjenesteydelser, der leveres på markedsvilkår, eller som anses for at være af faldende interesse. I Tjekkiet, Estland, Italien, Finland, Irland og Østrig er der f.eks. ikke udpeget nogen virksomhed, der skal levere udtømmende abonnentfortegnelser og nummeroplysningstjenester. I Tyskland, Luxembourg og Sverige varetages forsyningspligten uden en formel udpegelse.

Der verserer stadig traktatbrudssager som følge af Belgiens, Portugals og Spaniens ukorrekte gennemførelse. Desuden er den danske finansieringsordning ved at blive undersøgt.

Brugernes adgang til internettet og netværksstyring

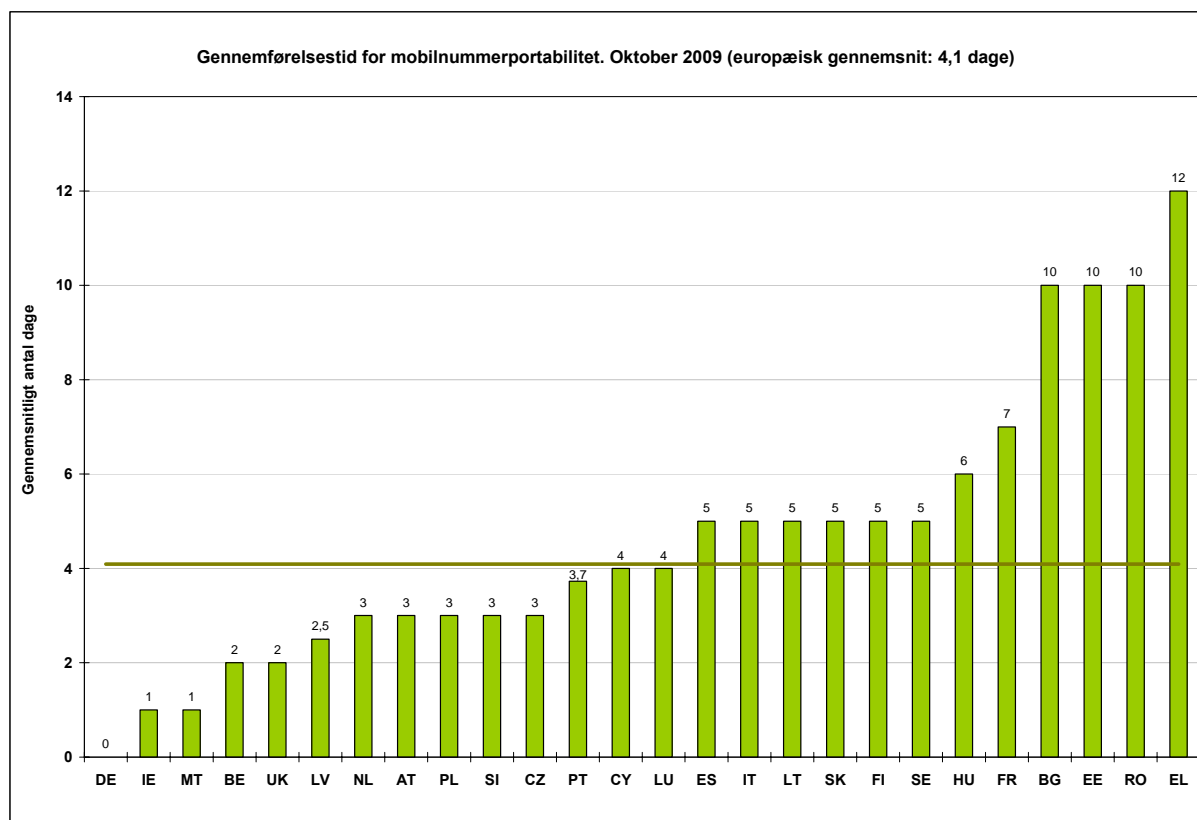
Den digitale økonomi bygger på rådigheden over innovative tjenester og applikationer. Det ændrede regelsæt styrker kravet om gennemsigtighed, og giver de nationale tilsynsmyndigheder beføjelser til at fastlægge tjenestekvalitetsparametrene med henblik på at hindre en degradering af tjenesterne og en opbremsende eller aftagende trafik. I nogle medlemsstater er der problemer med manglende netneutralitet, idet mobilnetoperatørerne enten hindrer adgang til eller anvender andre prisstrategier for VoIP-tjenester. I nogle medlemsstater medførte initiativer til lovgivning om beskyttelse af intellektuelle ejendomsrettigheder en debat om, hvordan der kan skabes en balance mellem slutbrugernes rettigheder og behovet for at beskytte indehaverne af de intellektuelle ejendomsrettigheders berettigede interesser. Kommissionen vil i overensstemmelse med erklæringen til Europa-Parlamentet¹⁹ fortsat følge udviklingen nøje.

Nummerportabilitet

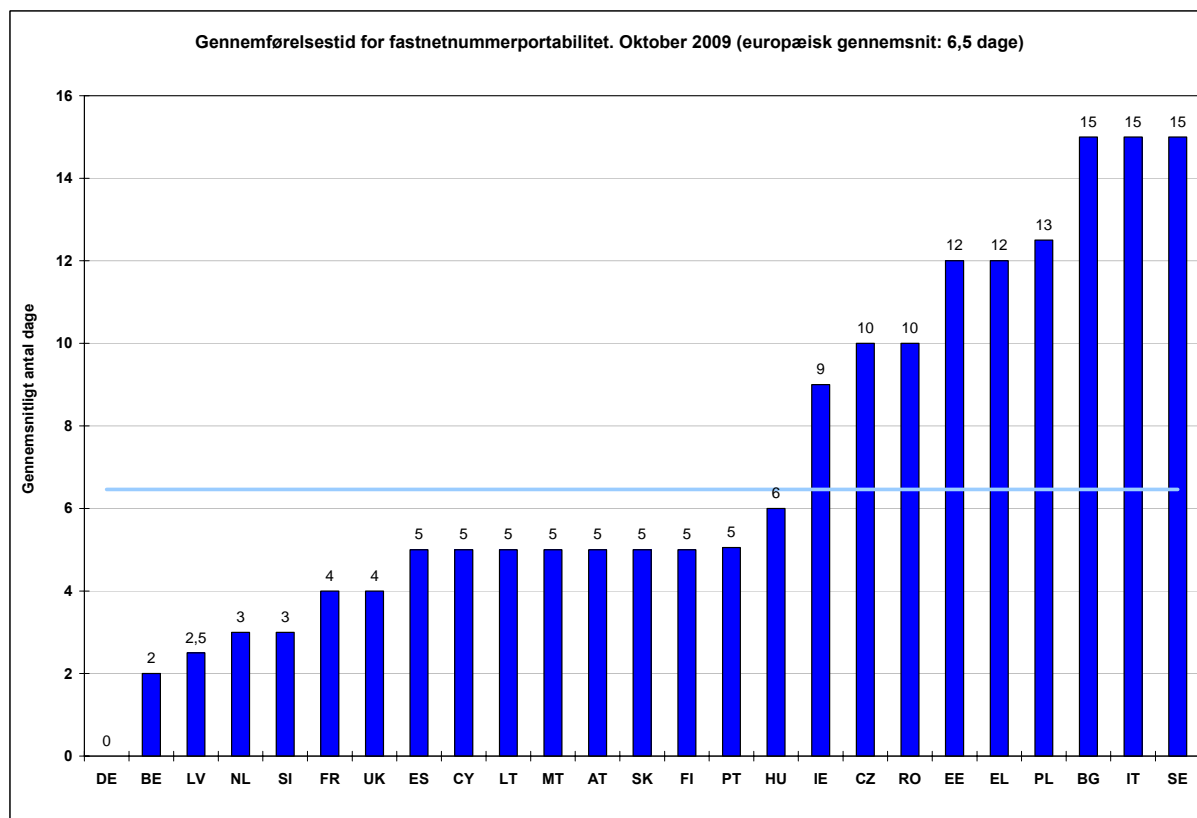
Nummerportabilitet er nu en mulighed i alle medlemsstaterne. Gennemførelsestiden og prisen er væsentlige forhold, som påvirker nummerportabiliteten. Der er blevet indført begrænsninger af tidsfristerne (Portugal, Nederlandene, Slovakiet, Polen og Tjekkiet), eller dette påtænkes. Den gennemsnitlige gennemførelsestid for portering af mobil- og fastnetnumre i oktober 2009 var 4,1 og 6,5 dage, i forhold til henholdsvis 8,5 og 7,5 dage i oktober 2008. Der er behov for forbedringer, da det i henhold til det ændrede regelsæt kræves, at porteringen gennemføres inden for en arbejdsdag.

¹⁹ EUT L 337 af 18.12.2009, s. 37-69.

Figur 11

Figur 12

Mens der i nogle lande ikke opkræves betaling på engrosniveau for portering af fastnetnumre, opkræves der blandt operatørerne i Slovakiet 50 EUR. Hvad angår mobilnumre opkræves der ingen engrostakst i syv medlemsstater, hvilket adskiller sig fra de høje priser på 33 EUR og 21 EUR i henholdsvis Slovakiet og Tjekkiet. I nogle medlemsstater betaler forbrugerne også på detailniveau for nummerportabilitet. Sådanne udgifter afskrækker folk fra at anmode om nummerportabilitet.

Det europæiske alarmnummer 112

Kommissionen er fast besluttet på at styrke EU-borgernes sikkerhed når de rejser i udlandet ved hjælp af det europæiske alarmnummer 112. I langt de fleste tilfælde er 112-tjenesten nu i overensstemmelse med EU-retten.

Kommissionens tjenestegrene undersøger i øjeblikket problemerne vedrørende anvendelsen af opkaldslokalisering i nogle medlemsstater. Der verserer stadig en traktatbrudssag mod Italien vedrørende muligheden for opkaldslokalisering.

Medlemsstaterne skal sikre, at borgerne oplyses om, at 112-tjenesten er til rådighed. Kun en ud af fire EU-borgere er i dag klar over, at de kan anvende 112-nummeret i hele EU. Der er for nylig truffet en række foranstaltninger på EU-niveau for at udbrede offentlighedens kendskab hertil²⁰. I februar 2009 udnævnte Kommissionen, Europa-Parlamentet og Rådet den 11. februar til "europæisk 112-dag". Ifølge roamingforordningen skal mobiltelefonbrugere modtage en sms om muligheden for at ringe 112, når de rejser i udlandet.

Det ændrede regelsæt styrker yderligere bestemmelserne vedrørende opkaldslokalisering og bevidstgørelsesinitiativer, og Kommissionen vil fortsat arbejde med medlemsstaterne for at sikre, at EU-borgerne nyder alle fordelene ved et fælles, europæisk alarmnummer.

Databeskyttelse i forbindelse med elektronisk kommunikation (ePrivacy)

De nationale regler om databeskyttelse skal være egnede til den nye digitale økonomi. Kommissionen har indledt en traktatbrudsprocedure mod Det Forenede Kongerige for at have gennemført EU-reglerne om kommunikationsfortrolighed ukorrekt. Problemerne drejer sig om brugersamtykke, mangel på sanktioner i tilfælde af overtrædelser og det forhold, at der ikke er en uafhængig myndighed, som fører tilsyn med aflytningsaktiviteter. Andre medlemsstater træffer foranstaltninger for at sørge for integritet og sikkerhed i den elektroniske kommunikation (f.eks. Malta og Sverige) og for at skabe opmærksomhed om sikkerhedsrisikoen på internettet (Slovakiet, Nederlandene og Sverige).

En nyere undersøgelse²¹ vedrørende indsatsen mod spam, spyware og skadelig software bekræfter behovet for de ændringer af lovgivningen, der fremgår af det ændrede regelsæt. Disse ændringer omfatter klarere og mere konsekvente håndhævelsesregler og afskrækkende sanktioner, bedre samarbejde på tværs af grænserne og tilstrækkelige ressourcer til de nationale myndigheder, der har ansvaret for at beskytte borgernes privatliv på nettet.

²⁰ http://ec.europa.eu/information_society/activities/roaming/index_en.htm.

²¹

http://ec.europa.eu/information_society/policy/ecommerce/doc/library/ext_studies/privacy_trust_policies/spam_spyware_legal_study2009final.pdf.

Kommissionen vil fortsat arbejde for at fremme forbrugernes tillid, så det fulde potentiale af EU's digitale økonomi kan udnyttes.

5. KONKLUSION

For at komme tættere på et rigtigt indre marked er det afgørende at fremskynde indsatsen for at løse de problemer, der er identificeret i nærværende meddelelse. Kommissionen vil fortsat nøje overvåge markedsudviklingen, så problemerne kan løses hurtigt. I overensstemmelse med den digitale dagsorden og de foranstaltninger, der er opregnet heri om frekvenser, forsyningspligtigheder, reguleringen af næste generation af accesnet og databeskyttelse, vil Kommissionen også vedtage en række målrettede foranstaltninger:

- 1) med henblik på at udbedre forskellene på lovgivningen og manglen på rettidig og effektiv håndhævelse af foranstaltningerne
- 2) med henblik på at skabe et solidt grundlag for en korrekt og rettidig gennemførelse af det ændrede regelsæt og
- 3) med henblik på at sikre, at Sammenslutningen af Europæiske Tilsynsmyndigheder inden for Elektronisk Kommunikation (BEREC) fungerer effektivt.

Disse foranstaltninger vil føre til en styrket konkurrence til fordel for forbrugerne, og sikre, at de erhvervsdrivende virker i et miljø, som tillader dem at tilpasse deres forretningsmodeller til de nye realiteter.